

I.

Predvsem naj mi bo dovoljeno pojasniti položaj pešpolka št. 97, v katerem se je nahajal ko je pričela avstrijska armada razpadati, ter si je polk moral na svojo roko izkati pot v domovino. Sedež polka se je nahajal v Birzuli, posamezni oddelki pa so bili raztreseni ob železniški progi Tiraspol - Razdelnaja - Birzula - Golta (Olaiopol).

Da bo položaj polka toliko bolj razviden, prilagam geografično skico, ki naj služi v razumevanje položaja.

Večina polka je opravljala na železnici varnostno službo. Nekateri oddelki pa so bili ~~or navorični~~ razpuščeni po bližnjih krajih. Priponniti je zlasti tudi, da se je nahajala v mestu Balta (~~Glejko~~) takozvana "Ausbildungsgruppe" domobranskega pešpolka št. 5, dočim so bili na postaji istega imena oddelki pešpolka št. 97.

Ker je moštvo, raztreseno ob več 100 km dolgi železniški progi na lastne oči gledalo ves razpad avstrijske armade ter bilo priča, kako so se madjarski polki vozili proti domu, je bilo nujno potrebno, da se polk zbere v enem kraju, od koder naj bi se skupno vrnil domov. Ker se tedanji polkovni poveljnik podpolkovnik Rozeneg ni upal samostojno nastopiti, ter polk na svojo odgovornost koncentrirati na eni točki, je prevzel polkovno poveljstvo poročnik Plut, ter dal povelje, naj se polk izbere v Tiraspolu.

To je treba priponniti, da je imel Plut vse to že prej pripravljeno, ter da je že prej zlasti podčastnike informiral, kot da je za prehod preko Rumunije vse poskrbeno. Nekaterim izmed častnikov se pot preko Rumunije sicer ni zdela naj-

primernejša in tisti dan ob prevratu pri polku (3. ali 4. novembra) so se poleg podpisanega peljali iz Žerebkovega v Birzulo k polkovnemu poveljstvu nekateri častniki (Fran Petrič, nadporočnik Jožef Prochaska, poročnik Vazzazc, vojni kurat Pavel Žagar) z namenom, da pregovorijo polkovno vodstvo, naj se polk vrne v domovino po isti poti, po kateri so se vračali vsi drugi, namreč preko Podvolocijske in skozi Galicijo, koder bi pač najbolj kazalo.

Toda v Birzuli pri polkovnem poveljstvu so te častnike informirali na eni strani tako, da na vrnitev preko Podvolociske še misliti ni bilo, na drugi pa, da je za pot preko Rumunije vse pripravljeno. Nadporočnik Plut je govoril, da prično v 3 dneh Ukrajinski železničarji s popolnim štrajkom, kateremu se bo pridružila tudi oborožena vsta-ja proti Avstrijcem. Vse to je po njegovih trditvah izvedel iz popolnoma zaupnih in verodostojnih virov tako, da o resničnosti teh trditev ni bilo mogoče dvomititi. Ker je na drugi strani Plut razvil popolnoma spremljiv načrt o vrnitvi preko Tiraspolja ter je naslikal položaj z ozirom na Rumunijo kot da bi imel že trdnò zagotovilo, da se bo mogel transport zvršiti brez kakršnihkoli zadržkov. Ker je bilo zgoraj imenovanim častnikom mnogo na tem, da se polk vrne res po najkrajši poti in združen kot enota, ki bi mogla eventuelno v domivini takoj nastopiti službo, ter so Pluto-vim obljubam verjeli ni nihče niti ugovarjal, ter predlagal pot, ki se jim prej prej zdela najbolj primerna. Zato so se vrnili ter pripravljali v Žerebkovem transport, ki je kot zadnji odpeljal popolnama po Plutovem načrtu v Ti-raspol, kamor je 12. novembra došpel.

Dohaf: Juri

70 reči
28:

Prečno omenim dogodke ob prihodu zadnjega transporta v Tiraspol moram še ugotoviti, da je Plut pred odhodom polkovnega poveljstva iz Birzule telefonično sporočil v Žerebko, kjer se pripravlja zadnji transport, da je za prehod preko Rumunije vse pripravljeno, ter da tamkaj čaka že 5 do 6 železniških garnitur, s katerimi se takoj odpeljemo proti domu.

Dokaz

Take in podobne obljube ter zagotovila, s katerimi nas je Plut prepričal, da je vse urejeno, zlasti da se je dogovoril glede prehoda tudi že z rumunskimi zastopniki so bile krive, da se je kakor vsi drugi, tudi zadnji transport pripeljal v Tiraspol s trdnim prepričanjem, da bo lahko koj naslednji dan prestopil Rumunsko mejo. Dokaz za to naj bo dejstvo, da se je vodja zadnjega transporta nadporočnik Prochaska v Tiraspolu s postajenačelnikom celo pogajal, da bi dovolil transportu ostati čez noč v železniških vozovih, ter zlasti, da ne bi bilo treba razložiti trena in provijanta, češ, da se bo drugi dan gotovo dalo doseči, da bodo Ukrajinci svoje železniške vozove pustili čez mejo v prvo Rumunsko postajo Benderi, ter ne bi bilo treba vsega provijanta spravljati z navadnimi vozovi čez mejo.

Enako ali vsaj podobno se je godilo nadporočniku Matku, na katerega se je Plut v svojem dopisu Slovenskem Narodu z dne januarja sklicuje. Nadporočnik Mastek je zbral svoj bataljon v Tiraspolu kot prvi. Tudi on je mislil, da je za prehod vse pripravljeno, toda namesto transportnih sredstev in Rumunov, ki naj bi jih prijazno sprejeli, so zadeli on in njegovo moštvo na meji ob rumunsko vojaštro, ki je bilo alarmirano, da zabrani polku prehod oziroma, da ga ujame in razroži.

Izkazalo se je, da rumunski general, na katerega se je Plut skliceval češ, da je obljubil prost prehod preko Rumunije sploh ne eksistira, oziroma da ni Plut z njim še nikdar govoril.

Umevno je, da je bilo moštvo vsled tega že tedaj nəvoljno in razburjeno, vendar pa se je vdalo ^{pričevanje} vplivu slovenskih in deloma italijanskih častnokov - (častniki nemške narodnosti so bili ob prevratu odstavljeni) - ter je mirno čakalo, da pride obljubljeni general ter dovoli prehod. Potekel je teden in še več, toda "bajnega generala" kakor ga je poročnik Vazzac v eni izmed ne redkih kontroverz med častniki in Plutom imenoval, le ni hotelo biti od nikoder. Izkazalo se je, da so bile vse prejšne Plutove obljube izmišljene, ter da se je dejanski šele potem pricel pogovarjati radi prehoda, ko je bil že v es polk ~~X~~ zbran v Tiraspolu.

Dogovori so se vršili delj časa in končno so Rumuni izjavili, da so pripravljeni pustiti transport čez njihovo ozemlje, toda le pod pogojem, ako polk odda vse konje in tren kot nekako plačilo za prevozne stroške.

Medtem je prišla v Rumuniji mobilizacija, ter 14 dni ni bilo misliti na prehod. Kljub umljivi razburjenosti moštva, ki se je v svojem pričakovanju in zaupanju v Plutove obljube tako kruto varalo, se je častnikom posrečilo ohraniti toliko reda in discipline, da se je delitev polkovnega premoženja med italijanski oddelek (1 batalijon) ter slovensko večino (2 batalijona) izvršila v redu. Italijanski oddelek se je pridružil oni skupini "Ausbildungsgruppe" domobr. pešpolka št. 5, ki je prišla pod vodstvom poroč. Artico tudi

sporazumno s Plutom iz Balte v Tiraspol, da gre domov po isti poti kot mi.

Grozila pa je še iz druge strani velika nevarnost. Zaloga provijanta se je krčila in bati se je bilo v najkrajšem času neizprosne lakote. Plut se za vse to niti zmenil ni.

Da ni takratni provijantni častnik polka nadporočnik Jožef Prochaska z odločnim nastopom pri magistratu v Tiraspolu døsegel, da je mesto dajalo polku po maksimalnih cenah vsak dan večjo množino sočivja, ki ga je moralo samo mnogo dražje kupovati, ter da so zamenjali pri Mestni banki dnevno okrog 40.000 K.- po kurzu 1 K = 45 kopejk, dočim je bil običajni kurz le 30 do 35 kopejk, bi se bila tiste dni polkovna blagajna in sklađišče popolnoma izpraznila.

Z ozirom na to so zlasti oni častniki, ki so progledali ves položaj, kot n.pr. nadporočnik Franc Petrič nadp. Jožef Prochaska, por. Vazzazo, vojni kurat Žagar, por. Vinko Stopar in tudi vsi drugi Pluta svarili, naj vrnitve ne zavlačuje, temveč naj storí vse, kar se sploh da storiti, da se polku odpri ena ali druga pot proti domu. Za vse te opomine se je Plut le malo menil in še na odločno zahtevno častniškega zhora je poslal enega častnika častnika poizvedovat v smeri proti Podvolociski, drugega pa v Odeso.

Deloma pod pritiskom častnikov, deloma na nasvet srbskega polkovnika Hadžiča, vojaškega atašeja pri srbskem poslaništvu Jassy, ki je svetoval deputaciji slovenskih častnikov obstoječi poleg Pluta iz nadporoč. Jožefa Prochaska in voj.kurata Žagarja naj se polk vrne domov čez Odeso in Gala, ali Varno se je Plut navidezno resnejše lotil vprašanja, kako spraviti polk domov. Da pa tega v resnici ni resno

Dohaz

mislij priča delno dogodek, ki se je odigral v Tiraspolu med tistim časom, ko se je polk polagoma selil v Odeso.

Iz Jassy je prišel zastopnik srbskega poslaništva pozvedovat ali bi bil polk voljan in poraben za službo v Ukrajini. Ker je Plut vse tako napeljal, da se je bilo batiti, da bo obljubil, da polk prevzame službo, je slučajno navzoči nadporoč. Petrič izjavil, da ima moštvo samo en cilj, to je vrniti se kar najhitreje domov in, da je s disciplino pri polku pri kraju, tako da ne bi bilo mogoče prevzeti odgovornosti za polk ako bi ga hoteli še dalje pridržiti v Ukrajini. To je Pluta tako razkačilo, da je nadporočnika Petriča za njegovo izjavo nahrulil, da ima "fijakarske manire".

Dočim je srbski poveljnik Hadžič omenjeni deputaciji (Plut, Prochaska, Žagar ter več podčestnikov in zaupnikov) odločeno odsvetoval, da bi polk stopil kje v službo, češ da najbolj rabimo doma svoje ljudi, in kljub temu, da je govoril popolnama isto vsemu moštvu srbski podpoveljnik Živkovič, je Plut kot je razvidno iz pravkar omenjenega slučaja imel s polkom še naprej druge namene. Da je ta trditev resnična, se more jasno razvideti tudi iz dejstva da Plut po preselitvi polka v Odeso, kjer bi se vkrcali na ladje, pri prvem častniškem zborovanju, ko je vse pričakovalo od njega informacij glede odhoda, tega niti omenjal ni, marveč je govoril le o reorganizaciji polka, o novih činih i.t.d., na glavni namen zaradi katerega smo šli v Odeso pa je popolnama pozabil. Takrat je bilo jasno, da smo zapeljani in tedaj se je pričel tudi še na zunaj razkrjevalni proces pri polku. Nadporoč. Petrič in Prochaska, ki sta še isti dan izvedela, da je polk določen, da pojde

v Kiew za varnostno službo, sta podala polkovno blagajno poroč. Fr. Troha, ter sta v družbi z vojnim kuratom Žagarjem sklenila, da si poiščeta na svoja roko pot domov.

O tem, da je francoski konzul v Odessi hotel spraviti polk v Kiew moštvo sploh ni izvedelo, ker se je tem naklepom tudi podpolkov. Živkovič odločno vrnil, pač pa je Plut zlasti s posredovanjem srbskega konzula v Odessi skušal pripraviti moštvo do tega, da bi se odločilo, da prevzame službo v Kersonu in Nikolajevu. Prevzeli naj bi varstvo tamkajšnjih skladisč proti boljševikom.

Toda veste, da se ne odpeljemo proti domu, da se ni za odhod sploh še nič storilo, je razburila še tiste duhove, ki so do tedaj ohranili mirno kri, ter so vplivali tudi na druge, da je polk ohranil vsaj toliko reda, da so nas ruske in ententine čete pustile v miru, ter nas niso internirale, kar bi se potem ko so zasedli Odesso republikanci - takozvani Petljurevcji prav lahko zgodilo. Zadnja trohica zaupanja moštva napram častnikom je izginila, govorilo se je čisto javno, da smo prodani, da je treba vse častnike zapreti, itd. Plut je ostal pri polku zlasti kot poveljnik nemogoč in zato so prevzeli vodstvo polka nasledni častniki: poroč. Vinko Stopar, nadporoč. Malek, nadporoč. Frišch, poroč. Vazzaz in jaz.

Pričajoči opis dogodkov pri polku naj služi predvsem v informacijo ob enem pa tudi kot dokaz za trditev v mojem inkriminiranem članku, da mora Plut, ako si lasti zaslugo, da je rešil polk razpada, prevzeti na svoj račun tudi to, da je vzel moštvo vse zaupanje do častnikov, ter tako zakrivil dogodek ob vrnitvi polka v domovino.

Predlagam, da se kot priče za to slednje dejstvo zasli-

šijo sledeče sledče osebe:

Nadporočnik Franc Matek, sedaj pri Celjskem pešpolku
v Celju,

" Franc Petrič, sedaj uradnik v Ljubljani,
čekovni urad,
" Jožef Prochaska, sedaj uradnik v Istvan-
mühle, Debreczen, ali Debreczen, Zötfa Utca
14, Ogersko,

" Ludvik Vazzaz, sedaj profesor na realki v
Ljubljani,

voj.kurat Pavel Žagar, sedaj Dobje p.Planina pri Sevnici,
štajersko.

II.

V svojem od zasebnega obtožitelja inkriminiranem član-
ku sem dalje trdil, da smo zaprli nadporočnika Milana Pluta
zato, ker je prikril veliko svoto polkovnega denarja. Ko smo
začeli preiskavo je trdil, da ga nima nič, ko pa mu je zače-
lo tesneje prihajati, je vrnil polku 28.500 rubljev, dočim je
ostala približno enako velika svota, toraj skoraj 60.000 K
še nepokrita.

Brejunci
korstne, etz To svojo trditev hočem dokazati s sledečim:

1,2,3 → 4 Dne 7.decembra 1918 je prevzel nadporočnik Franc Tro-
ha polkovno blagajno od nadporočnika Jožefa Prohaszke. Pri
prevzemu blagajne in pregledovanju blagajničnih knjig ni
našel vpisanih onih svot, za katere je dobro vedel, da jih
je nadporočnik Milan Plut ~~vzel~~ ^{vez} iz polkovne blagajne. Zato-
se je napotil poročnik Troha z poročnikom Jurinom k nadpo-
ročniku Plutu. Našla sta ga v kavarni Suissze ^{v Otres} in vprašala,
ali ima še kaj polkovnega de-
narja. Nadporočnik Plut jima je nato odločeno odgovoril:

"Ne, n i m a m g a n i č v e č, i m a m s i -

S

c e r š e n e k a j s v o j e g a d e n a r j a
i n m o g o č e , d a j e n e k a j p o l k o v n e -
g a z r a v e n " .

Ko sta ga nadporočnik Troha in por. Jurin nato opozorila, da manjka v polkovni blagajni okrog 160.000 K, jima je nadporočnik Milan Plut odgovoril, da je denar porabil za podkupovanje železničarjev in za izplačilo gaže onih častnikov, ki so polk zapustili, dalje, da ga je izročil Italijanom osme stotnije v roke naredniku Wölkerju; končno je dostavil:
"H a j b r ž s e m o d t e g a d e n a r j a t u -
d i n e k a j z a s e p o r a b i l " .

Ko sta nato nadporočnik Troha in Jurin zahtevala od nadporočnika Milana Pluta pobotnico o izdanem denarju, je ta zopet odgovoril: "Nekatere pobotnice imam; priznam pa, da sem bil lahkomišljen in sem izdajal denar brez pobotnic." //
Zadeva se je zdela nadporočniku Trohi in Jurinu tako sumljiva, da sta šla s Plutom po drugih častnike, kot priče. Vsi so se vrnili v kavarno Suisse, kjer je nadporočnik Milan Plut potegnil iz žepa zavitek, ga izročil poroč. Trohi in dejal: "Ta denar še imam; koliko je, ne vem". Častniki so zavitek pregledali in našli v njem 3.500 rubljev.

Nato so častniki predložili nadporoč. Platu pobotnico po 112.309 K.- in 42.154 K.-

Nato je nadporoč. Milan Plut prejem teh zneskov pri-
znal in predložil pobotnice, glasom katerih je izdal slede-
če svote: 4.000 K.-, 4.000 K.- in 5.010 K.- skupaj 13.010 K.-
Ko so nato zahtevali častniki od nadporoč. Pluta pojasnilo
glede primanjkljaja, je začel trditi, da je izdal naredniku

Wölkerju 40.000 K in odhajajočim nemškim častnikom 19.000 K skupaj 59.000 K.-

Ko so zahtevali častniki od nadporoč. Milana Pluta, da izkaže izdatek řeostalega primanjkljaja po 75.363 K.-je izjavil, da jih je izdal za podkupovanje železniških uradnikov v Birzuli.

Ker ta pojasnitev ni preiskujočim častnikom nikakor zadostovala, so opozorili nadporoč. Pluta, da mora ostati v Odesi navzoč, da mu beg nikakor ne koristi, ker se bo zadeva končno rešila šele v domovini.

Častniki so vrnilvi se v vojašnico celo zadevo takoj javili tudi ostalim častnikom, v katerih navzočnosti se je bil takoj na licu mesta sestavil v prepisu priloženi zapisnik z dne 8./XII.1918, ki obsega v bistvu vse pod II. dosedaj navedene trditve na podlagi katerih je Plut prejel:

1.) dne 8./11.1918 je prevzel nadporoč. Milan Plut po Reasuriranih negativ denarji, ki ga je nadporoč. Plut po dne 8.11.18 Glasom pobotnice dd. Birzula 7.11.18 je prevzel nadporoč. za polkovno blagajno znesek po 42.154 K.- Ta znesek je bil deloma v rubljih deloma v kronah.

2.) glasom pobotnice dd. 8.11.1918 je prevzel nadporoč. Plut za prodane ovce znesek 112.309 K.-

3.) dne 8./11.1918 je prevzel za deske, ki jih je prodal ukrajinskim židom, znesek (Priča nadporoč. Zdenko Hoffmann takratni Plutov adjutant, in nadporoč. Fr. Benda) 20.000 K.-

skupaj

174.463 K.-

..

~~dočim je glasom njegovih navedb oziroma potrdil do takrat
je pravosten le~~
Izdal naslednje zneske:

1.) glasom pobotnice 2 krat po 4.000 K in enkrat	
5.100 K skupaj	9.100 K.-
2.) gaže odhajajočim častnikom po lastni	
navedbi (19).....	19.000 K.-
3.) izročil v gotovini 8./12.18	<u>7.000 K.-</u>
	skupaj 35.100 K.-

Ostala je torej še nepojasnjena

in nepokrita razlika 139.363 K.-,
za katero kot zgoraj omenjeno Plut ni vedel drugega po-
jasnila, kot da je dal naredniku Wölkerji 40.000 K in pa,
da je porabil večje svote za podkupovanje železničarjev.
~~Kar je pa neskončno, kol bo na napovedno podeliti pravaj~~
8./12. je torej Plut,- kot se je isti dan protoko-
larično ugotovilo,- pred pričami na službeno vprašanje
poroč. Trohe odločno tajil, da bi imel še kaj polkovnega
denarja izvzemši morja kako malenkost, ki bi bila zapo-
adena v vseh 7.000 K, ki jih je ta dan izročil poroč.

Trohi.

~~Kot dokaz, da je imel Plut res namen ves ta denar
prikriti, pa morajo služit tudi sledeča dejstva iz dobe,
ke se je polk nahajal v Tiraspolu.~~

1.) Okrog 20./11. je Plut po naročilu polka odhajal
v Odesso, da pripravi tam vse potrebno, za prehod polka v
domovino. Dasi drugi častniki niso dobili ob takih prili-
kah iz polkovne blagajne - ker je veljalo načelo šte-
diti, kolikor se le da,- nikakega prispevka za pot, je Plut
zahteval zase 1000 K, ker je izjavil nadporoč. Prochaszki,
ki se je branil te svoto izplačati, da drugače ne more iti

na pot "ker nima nič denarja".

2.) Popolnoma enak proces se je odigral približno 1 teden pozneje, ko je Plut odhajal v Jassy, ter zahteval za pot 500 K. Tudi tedaj je Plut trdil, da ne more na pot ako ne dobi zahtevanih 500 K, katere mu je nadporoč. Prochaszka na to tudi izplačal. Poleg nadporoč. Prochaszke je bil obakrat priča teh dogodkov nadporoč. Petrič.

3.) Ker sta nadporoč. Prochaszka in Petrič slutila, da mora imeti Plut večje svote polkovnega denarja, ter sta vsled ravnočar pod 1) in 2) emenjenih nastopov Pluta sumila, da hoče morda polkov denar, katerega bi moral imeti utajiti, sta ga koj tist~~e~~ danšla namenoma oba skupaj vprašat, če ima kaj araričnega denarja. Kljub temu, da je Plut moral te vprašanje od strani polkovega provijantenega častnika in računovodje, ki sta bila kot taka najbolj kompetentna zato, smatrati za popolnoma službeno, je tudi tedaj odločno tajil, da bi imel kaj polkovega denarja.

Ta tri dejstva v zvezi z gorenjimi podatki dokazujejo, da je Plut ime že dolgo prej, predno je zahteval poročnik Troha od njega, da pojasni kje se nahaja denar, ki bi moral biti v polkovni blagajni, namen ta denar prikriti in utajiti. Drugače bi bilo popolnoma ~~vse~~ umivaljivo zakaj je tajil, da hrani tako veliko svoto polkovega denarja in zakaj je zlasti s tako silo zahteval, da se mu za pot v Odesso in Jassy izplača 1000 oziroma 500 K, ko je vedel, da je bil provijantni častnik ravno tiste dni v največjih škripcih redi živil in radi denarja.

Potem ko je Plut tako štirikrat v različnem času in pod različnimi pogoji, dvakrat celo na službeno vprašanje trdil, da nima nič polkovega denarja, pa ~~ga~~ ^{je} dne 9./12.1918 izročil poročniku Trohi, ki je imel takrat polkovno blagajno

4

znesek 50.000 K.-, češ, da je ta denar last polka in da je ostal pri njem.

Na podlagi teh dejstev je vodstvo polka Pluta pridržalo pri polku v zaporu.

Naslednji dan, to je 10./12.1918 pa je isdal polkovnik Živkovič sledeče rezervatno polkovno povelje:

"/ " Na podlagi zapisnika z dne 8./12.18 odobravam, da se obdrži nadporočnik Milan Plut v zaporu pri polku. Častničke in moštvo pa obvezujem, da mu garantirajo osebno varnost. Kaj se naj zgodi nadalje, o tem bode odločeval častniški zbor, katerega sklicujem za danes na večer ob 5 uri popoludne v polkovni pisarni.

Podpolkovnik Živkovič". >

X Nadporočnika Pluta so priveli pred častniški zbor in pozvali, da pojasni, kam je izročil zaupani mu denar in da pojasni dalje, zakaj je prvotno tajil, da nima ničesar polkovnega denarja, medtem ko je dne 7./10. izročil 7.000 K in 9./12. celih 50.000 K., kakor je razvidno iz zapisnika, ki se prilaga v prepisu in katerega je tudi Plut podpisal, tudi sedaj ni mogel dati natančnega pojasnila glede zaupanega mu denarja. Izgovarjal se je le, da je izročil naredniku Wölkerju osme stotnije ██████████ znesek po 40.000 K; dalje je tajil, da bi prejel za prodane deske v Birzuli 7. ali 8. novembra 1918 znesek po 20.000 K. Končno je opravičeval primanjkljaj s tem, da je bila pri menjaju denarja kurzna differenca; svojo prvotno tajitev, da bi imel kaj polkovnega denarja, pa je opravičeval s tem, da je bil tiste dni t.j. 7. ali 8. decembra nervozen, da je imel pri sebi tudi svoj lastni denar in se je bal, da mu tega ne bi verjeli, ako bi rekел, da je to njegov denar. Nato se je izvolil odbor častnikov,

obstoječ iz nadporočnika Fritscha, nadporočnika Mateka in poročnika Rauberja, ki naj bi zadevo natančno preiskal.

Častniški zbor pa je sklenil, da mora ostati nadporočnik Plut še nadalje v varnostnem zaporu.

Toda nadporoč. Milan Plut se ni pokoril časniškemu zboru svojega polka, niti polkovnemu povelju podpolkovnika Živkoviča, temveč je iz zapora ubežal. *je živel domov*

~~Predlagam, da se o tem zasliši/~~sledeče priče:

Nadporočnik Franc Matek, Celjski pešpolk,

poročnik Vinko Stopar, Mariborski pešpolk,

profesor Ludvik Vazzaz, Ljubljana, realka,

Franc Petrič, Ljubljana, čekovni urad,

Jožef Prochaszka, uradnik v Istvanmühle, Debreczen, ali

Debreczen, Zötfa Utcza 14, na Ogerskem,

Anton Benda bivši nadporoč. Praha II Křemecova ul. 5,

Hofman Zdenko " " Mlada Boleslava Železna ul. 36,

kurat Pavel Žagar, Dobje p. Planina pri Sevnici,

Franc Troha, poročnik tržaški polk v Mariboru. *D*

Dalje predlagam, da se rekvirirajo od tržaškega pešpolka v Mariboru sledeči spisi:

a) zapisnik častniškega zборa z dne 8. decembra 1918,

b) rezervatno pokrovno povelje podpolkovnika Živkoviča z dne 10. decembra 1918,

c) zapisnik častniškega zboru ppk. Nanos dd. 10./12. 1918,

d) pobotnice, glaseče se na zneske 4.000, 5.000, in 2.500 rubljev.

III.

Radi poglednosti o denarnem poslovanju nadporoč. Milana Pluta si dovolim še enkrat podati pregled onih zneskov, ki jih je nadporočnik Plut za polkovno blagajno prejel in onih zneskov, ki jih je on izročil, odnošno pojasnil.

Glasom izvajanja zgoraj pod II. ja nadporočnik Milan

Plut sprejel skupaj znesek 174.463 K.-

Glasom njegovih lastnih navedb, ozir. potrdil
pa je izdal sledeče zneske:

1.) Glasom pobotnic dvakrat po 4.000 K in

enkrat 5.100 K skupaj 9.100 K.

2.) Izročil gaže častnikom po lastni na-
vedbi 19.000 K.

3.) Izročil v gotovini 8./12.18 7.000 K.

4.) Izročil v gotovini 9.12.18 50.000 K=85.100 K.-

torej ostane še nepokrita svota 89.363 K.-

glede katere nadporočnik Milan Plut ni mogel dati no-
benega pojasnila, razen, če se smatra za pojasnilo njegovo
izjavo, da je bil v tistih dneh nervozen.

Njegov zagovor pri polku, da je od zaupanega denarja
izročil naredniku Wölkerju osme stotnije, ki je odšel k laš-
škemu bataljonu znesek po 40.000 K, nikakor ne drži. Stvar je
bila namreč nastopna:

Praporščak Kamenšek je prodal v Balti vlak ovac, ki je
bil last avstr. vojaštva. Za prodane ovce je prejel znesek
152.309 K.- Pri prodaji je bil navzoč poročnik Artico, povelj-
nik italijanskega bataljona domobr. pešpolka št. 5, ter je
zahteval, da se od kupnine izrči njemu 1/4. Praporščak Kamen-
šek je to tudi storil in izročil poročniku Artico, odnosno
njegovemu naredniku računovodji Wölkerju znesek 40.000 K,
preostali znesek po 112.309 K pa je izročil nadporočniku
Plutu.

Toraj je trditev nadporoč. Milana Pluta, da bi on od
zaupanega mu zneska po 174.463 K izročil naredniku Wölker-
ju znesek po 40.000 K.- popolnoma neresnična.

Vsled tega je moja trditev, da je ostala velika svota

okrog 60.000 K še nepokrita, popolnoma utemeljena in opravičena.

Predlagam, da se o tem zaslišijo sledeče priče:

Nadporoč. Petrič Franc, uradnik, Ljubljana, čekovni urad, parporočak Kamenšek v Odessi. Njegov naslov se naj blagovoli poizvedeti pri francoskem poslaništvu v Odessi, nadrednik Wölker, sedaj pravnik v Trstu, njegov naslov se naj blagovoli poizvedeti pri policijskem ravnateljstvu v Trstu,

poročnik Artico v Italiji, njegov naslov se naj blagovoli poizvedeti pri naredniku Wölkerju.